

بئاشا دوهم:

جیبه جیگردن و ناوه ندو بابته کان

باسی یه که م: چالاکی فیرکردن.

پیشه کی:

ا. چالاکی فیرکردن له مه که پیش هیجرت:

مالی تهرقه می کورپی تهبی تهرقه م جیگای کوبونه و دی موسلمانان بوو له مه که، لهو رۆژگارانه ی که هیشتا ژماره یان که م بوو، به خشکه یی دهچونه تهوئ له ترسی قورپیش، لهویش به دیداری پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ شاد ده بوون و کاروباری ثابنه که یانی لیوه فیرده بوون و تهو سوورته ی که له قورئان دابه زیوه وهریانگرت.^۱

ناشکرایشه که هه ندیک له وانه لهو سه رده مه دا خوینده وار بوون، هه ر بویه هه ندیک له سوورته کانی قورئان نووسرایه وه، له م باره شه وه ده گیرنه وه که عومه ری کور خه تتاب (رهزای خوی لیبت) چاوی که وت به لاپه ریه ک سه رته ی سوورته ی طه های تیا نووسرابوو، ئیتر کاریگه ری تیگردو موسلمان بوو.

ته م هه واله ش تهو ده که یه نیّت که عومه ر (رهزای خوی لیبت) لهو قوناغه دا خوینده واری بووه^۲، هه روه ها خه ببابی کورپی تهره تیش که لاپه ریه که ی خوینده وه تهو سه ر فاتیمه ی خوشکی عومه ر رهزای خوا له هه موویان بیت، عه بدوللای کورپی مه سه ودیش یه که مین که س بوو که قورئانی فیتری موسلمانان کرد له مه که.^۳

بیگومان بارودۆخی ناره حه تی موسلمانان و پروبه پروو بوونه و دی توندیان له گه ل قورپیش، به ربه ست بوو له وه ی که موسلمانان زۆریه ی بایه خیان به فیرکردن بدهن، چونکه جیگیری و له سه ر خۆبوون یارمه تی بلابوونه و دی ده دات، هه روه ها پیویستی کرداری بۆ بانگه وازی ئیسلامی - له سه رته تاوه - دیاریکراو بوو.

(۱) ابن هشام: السيرة ۱: ۲۵۳ حاشية (۱)، والحاكم: المستدرک ۳: ۵۰۲ - ۵۰۳.

(۲) هه مان سه چاوه ۱: ۳۶۷ و دواى تهره تیش.

(۳) ابن سعد: الطبقات ۳: ۱۵۱.

ب - چالاکي فیرکردن له مه دینه:

خه لکي مه ککه له نه نصاره کان شانسدارتربوون له بلا و بوونه و دی نووسین تیا یاندا، نه مه یش بو نه وه ده گه پیتته وه که له کومه لگای بازرگانیدا پیویستی زورتره به نو سین تا کو کومه لگای کشتوکالی، واقیدی ده لیت: "نوسینی عه ره بی له نیو نه وس و خه زره جدا که م بو، هه ندی له جو له که کانیش فیتری نو سینی عه ره بی بوو بوون، مندالی مه دینه شیان فیترده کرد له سه رده می یه که مدا" واقیدی ناوی پانزه که سی بر دوه که شاره زایی نو سینیان هه بووه^۱ نه م ژماره یه یش نه وه ده گه یه نیت که نه وه هه وله ی جو له که کان داویانه بو فیرکردنی نووسین که م دیاریکراو بووه. ئینجا نه و کاته ی ئیسلام بلا و ده بوویه وه له نیو نه نصاره کاندا، سه ره تاکانی بزوتنه وه ی فیرکردنی نوئ دهستی پیکرد. رافییی کوری مالیکی نه نصاری چو بو مه ککه و فیتری نه و سوره تانه بوو که له ده سالی کوتایدا دابه زیبو له خودی پیغه مبه ر ﷺ^۲ له به یعه تی عه قه به شدا نه نصاره کان له مه ککه داویان کرد له پیغه مبه ر ﷺ^۳ که "که سی کمان بو بنیره ئاینه که مان تی بگه یه نیت و قورئانمان بو بخوینیتته وه"، ئیتر پیغه مبه ر ﷺ^۴ موضعه بی کوری عومه یری بو ناردن.

دوایی کوچ کرا بو مه دینه و ده وله تی ئیسلام به رپا بوو، جا پیویستیه کانی بانگه وازو به رپوه بردنی کاروبار وایده خواست که هه ولی زور بدریت بو بلا و بوونه وه ی زانست و فیتربوون. مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ^۵ له م باره وه رۆلکی گه ووه به رچاوی گیرا، دواتر هه شت مزگه وتی تر بوونه پالپشت بوئ، مزگه وتیش موسلمانان پینج وه خته تیایدا کۆده بوونه وه بو نویت، کۆره کانی زانستیشی تیا ده به سترا و وتاری هه یینی تیا ده وترا و قورئانی تیا ده خویندرا، گرنگی مزگه وت تا چه ندین سه ده ی دوای نه وانیش هه ر به رده وام بوو.

ئینجا له لای باکووری مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ^۶ جیگای صوفه هه بوو که هه ژارانی موهاجیرو نه نصارو نه و نه ناسراوانه ی هاتبوونه مه دینه تیایدا ده ژیان، نه وانه دا برابوون بو زانست و خوا به رستن و جیهاد، هه ندی رپوایه تی میژو ویش هاتووه نه وه ده گه یه نیت که خویندنه وه نووسین له

(۱) البلاذري: فتوح البلدان ۶۶۳-۶۶۴.

(۲) ابن حجر: الاصابة ۲: ۱۴۴.

(۳) هه مان سه رچاوه ۱: ۱۲۴.

(۴) البلاذري: انساب الاشراف ۱: ۲۷۳.

نیو چالاکیه فیترکردنه کانی صرفغه دا بووه، یه کیئک له وانهش ئهو ئهرکه یان له ئهستو گرتووه عوبادهی کوری صامیت بووه^۱، عوباده دهلیت: "خه لکانیکم له ئههلی صوفغه فیتری نووسین و قورئان خویندن کرد"^۲.

شان بهشانی مزگهوتیش ههندی ناوهندی تر ههبوو بو فیترکردن له مه دینه وهکو ئیبنو مهسعود ئامازه دهکات و دهفرمویت: "لهزاری پیغه مبهروه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هفتا سوره تم وهرگرت، ئهوکاته زهیدی کوری ساییت پهچه میکی ههبوو له حوجره"^۳، ههروهها ئهههسی کوری مالیک باسی کردووه له بوونی حوجره و ماموستا له سهرده می خهلیفه راشیده کاند،^۴ ئیمه نازانین ئهو حوجرانه که ی بلاو بوونه تهوه له ناو مه دینه و دروهیدا، بهلام ئامازهیه که هیه بو حوجرهیه که له تائیف، که جهیری کوری هیهی سهقه فی ماموستایی تیا دا ده کرد.^۵

بههه مان شیوه ئامازهیه که هیه بو "دار القراء" له مه دینه، - که هیچ نه بیست - بوونی هه بووه دوا ی جهنگی بهدري گهوره،^۶ بهلام زانیاریمان له بهرده ستدانی یه دهرباره ی سرووشتی ئهو جیگایانه، یان ئهو ئهرکانه ی بیان سپێردراوه. بهلام به ناوه که ی وا دهرده که ویت که گرنگی داوه به خویندنه وهی قورئانی پیرۆز. پیغه مبهری خوایش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سوودی وهرگرت له ههندی دیله کانی بهدر له بتیه رسته کان، که رزگارانه ی هه ر یه کیکیان فیترکردنی نووسینه بو ده کهس له لاوانی ئهنصار، زهیدی کوری ساییت یه کیئک بوو له وانه ی فیتری نووسین بوون له گه ل کۆمه لیک له لاوان.^۷

(۱) ابوداود: السنن ۲: ۲۳۷، وابن ماجه ۲: ۷۳، بو زانیاری زیاتر دهرباره ی (اهل الصفة) بروه: اکرم العمری: المجتمع المدني ۹۶.

(۲) احمد: المسند ۵: ۳۱۵.

(۳) احمد: المسند ۱: ۳۸۹، والخطیب: الجامع ۲: ۹۲ وفیه "وان زیدا لیختلف الی الکتاب".

(۴) ابن سحنون: اداب المعلمین ۴۰: ۴۱.

(۵) ابن حجر: الاصابه ۱: ۴۶۲.

(۶) الخزاعي: تخريج الدلالات السمعية ۸۰.

(۷) احمد: المسند ۴: ۴۷ باسناد صحیح، وقال البناء فی الفتح الرباني: فی اسناده علي بن عاصم فيه كلام و لكن وثقه الامام احمد: وابن سعد الطبقات ۲: ۲۲، وابو عبيد: الاموال ۱۱۶، والحاكم: المستدرک ۲: ۱۴۰، والمقريزي: امتاع الاسماع ۱۰۱، والخرزاعي: تخريج الدلالات السمعية ۷۱.

هەندێ رێبواوەتیش هاتوووە دەربارەی پێشپەرەوانی فێرکردن لەو سەردەمەدا. بۆ نمونە هەکەمی کۆری سەعدی کۆری عاصی ئومەوی نووسەر بوو، پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمانی پێکرد خەڵکی فێری نووسین بکات لە مەدینە...

هەروەها ژیری و قسەیی نەستەقی فێری خەڵکی دەکرد.^۱

یەکیکی تریش لەو پێشپەرەوانە، عەبدوللای کۆری سەعیدی کۆری عاص بوو، کە پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پێکرد بوو هەڵسەن بە فێرکردنی نووسین لە مەدینە، عەبدوللای نووسەر بوو، لە رۆژی بەدردا شەهید بوو.^۲

هەروەها شیفای کچی عەبدوللای عەدەوی قوریشی یەکیکی بوو لە یەکەمین کۆچکردووەکان، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پێکرد هەفصە دایکی ئیمان داران فێری نووسین بکات، ئەمەش کۆنترین ئامازەیه بۆ فێرکردنی نووسین بۆ ئافەرەتانی موسڵمانان.^۳

سەعدی کۆری عوبادەش سەرکردەی خەزرجی (بە عەرەبی دەینوسی و شارەزای مەلەوانی و تیرهاوێشتن بوو، جا پێی دەوترا بۆ عەیب)،^۴ هەروەها (جوویمی کۆری سەلتی مونتەلیبی فێری نووسین بوو لەو سەردەمی جاھیلی دا، ئەوکاتە بوو بە موسڵمان بۆ پێغەمبەر ﷺ دەینوسی)،^۵ ئینجا (عومەری کۆری خەتتابیش نووسەر بوو، هەندێ ئایەتی بە دەستی خۆی نووسی)،^۶ ئەبو رەیحانە ئەزدیش هەندێ لاپەرەیی هەبوو ئەو یەکەم کەس بوو کە پەرەوای پێچایەووە تیایدا نووسی.^۷

(۱) ابن حجر: الاصابة ۲: ۱۰۲-۱۰۳.

(۲) ابن حجر: الاصابة ۱: ۳۴۴، وانظر تهذيب تاريخ دمشق لابن عساكر ۷. ۴۳۸ حيث يذكر انه ابن احيحة بن العاص.

(۳) ابن حجر: الاصابة ۷: ۷۲۷، ۷۲۹، والخزاعي تخريج الدلالات السمعية ۷۱، ۷۳.

(۴) ابن حجر: الاصابة ۳: ۶۶.

(۵) ابن حجر: الاصابة ۱: ۵۲۴.

(۶) الطبري: تفسير ۲۴: ۱۵.

(۷) ابن حجر: الاصابة ۳۵۹، ۳۶۱.

لە پێشپەرەو پێشکەوتووێ کانی فێرکردن لە مزگەوتی پێغەمبەر ﷺ لە مەدینە سەعدی کۆری ڕەبیعی خەزرجی و بەشیری کۆری سەعدی کۆری سەعلەبەو ئەبانی کۆری سەعدی کۆری عاص (رەزای خویان لیبیت)^۱.

یەکیەک لە بەرھەمەکانی سیاسەتی فێرکردن کە پێغەمبەر ﷺ گرتیبەر پەرەسەندنی ژمارە ی نووسەرەن بوو لە کۆمەڵگای ئیسلامیدا، تا گەشتە ئەوێ تەنھا نووسەرانی پێغەمبەر ﷺ ژمارەیان گەشتە پەنجا نووسەر، هەندیکیان نووسەری وەحی بوون، وەکو: عەلی کۆری ئەبوتالیب، عوسمانی کۆری عەففان، زەیدی کۆری سابیت، ئوبەیی کۆری کەعب، عەبدوللای کۆری سەعدی کۆری ئەبی سەرح، حەزەلەیی کۆری ڕەبیع، موعاویەیی کۆری ئەبوسوفیان، ئەبانی کۆری سەعید و خالیدی کۆری سەعید (رەزای خویان لیبیت). هەندیکیشان مائێ زەکاتیان دەنوسی وەکو زوییری کۆری عەووام و جوهەیمی کۆری صەلت (رەزای خویان لیبیت) و هەندیکێ تریشان قەرزو گرێبەستەکانیان دەنوسی وەکو عەبدوللای کۆری ئەرقەمی زوهری و عەلانی کۆری عوقبە (رەزای خویان لیبیت)^۲.

دەوڵەتیش پالپشتی هەولەکەکانی فێرکردنی دەکرد لە مەدینە، بۆ نمونە: عومەری کۆری خەتاب (رەزای خویان لیبیت) مووچەیی دانا بۆ سێ کەس لەو مامۆستایانەیی منائیان فێر دەکرد، هەریەکیەک لەو سێ مامۆستایە پانزە درھەمی مانگانەیان هەبوو.^۳ سەعدی کۆری ئەبی وەققاشیش داوای کرد لە پیاویک بێت بۆ مەدینە لە عێراقەو بۆ ئەوێ کۆرەکانیان فێر بکات و مووچەیی بۆ دیاری بکەن.^۴

فێرکردنیش پیاوان و ئافەرەتان دەگرتەو، پێغەمبەری خوا ﷺ کۆریکی تایبەتی کردبوو بۆ ئافەرەتان لە مزگەوتی خۆی لە مەدینە، لەسەر داوای خویان،^۱ هەروەها فەرمانیشی دەکردە پیاوان - کە

(۱) ابن عبد البر: الاستيعاب ۱: ۶۴، و ابن سعد: الطبقات ۳: ۵۳۱، وابن حجر: الإصابة ۱: ۱۰.

(۲) الكتاني: التراتيب الادارية ۱: ۱۱۵، ۱۱۷، والجهشياري: الوزراء والكتاب ۱۲-۱۳، والخزاعي: تخریج الدلالات السمعية ۱۵۹-۱۷۳.

(۳) ابن عساکر: تاریخ دمشق ۸: ق ۹۲ ترجمة صدقة بن موسى الدمشقي، والمتقي الهندي: كنز العمال ۳: ۹۲۴ نقلا عن ابن شيبّة والبيهقي.

(۴) ابن سحنون: كتاب أداب المعلمين ۳۷.

(۵) البخاري: الصحيح (فتح الباري ۱: ۱۹۲ حديث رقم ۹۸).

ئهوان هه لی فیریونیان زیاتر بۆ ده په خسا به هۆی وابه سته بوونیان به پیغه مبه ر ﷺ و ئاماده بوونیان له کۆره گشتیه کاندایه فهرمانی پیگردن ژنه کانیاں فیربه کهن^۲، جاریکیش پیی وتن: "ارجعو الی اهلیکم فعلموهم". واته: بگه پینه وه بۆ لای خیرانه کانتان فیریان بکه ن.

ئینجا عایشه په زای خوی لیبت ستایشی ژنانی ته نصاری کردوه له بهر ئه وهی هه ولئ فیریونی زانستیان داوه.^۳ ریزی ئافره ته کان له مزگه وت له دوی ریزی پیاوانه وه بووه، هه رگیز کۆری تیکه لاو نه ده به ستر، هه ر له و سه رده مه وه کار کرا به بنه مای قه دهغه کردنی تیکه لاوی ژنو پیاو له کاتی فیریوندا، تاکو ئیش تاش ئه م مۆرکه زاله به سه ر ژانماندا، سه ره پای ئه وهی که ده زگاکانی فیرکردنی نوئ کاریگه ری تیکراوه سه باره ت به شیوازی رۆژئاوای له فیرکردنی تیکه لاودا.

ج - بلا بوونه وهی فیرکردنی ئیسلامی له بیابان و شاره تازه کاندایه.

فیریون له ته شه نه کردندا بو له بیابانه نزیکه کانی مه ککه مه دینه، هه ر له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ خۆیه وه کاتی که ئی زده ی ره وانه ده کرد بۆ بیابانه کان، یه کینک له وانه ش نوینه رانی ره جیع بۆ (عضل و قاره) به مه به سته ی فیرکردنیان و ئاشنا کردنیان به ئیسلام، ئه و نیرده یه ده که س له هاوه لانی له خۆی گرتبوو (ره زای خویان لیبت)، به لام هۆزی به نو لیحیاں ریگه یان پیگرتن و هه موویان کوژران بیجگه له دوانیاں که به دیل گیرانو فروشران به قورده یش ئه وانیش هه لسان به کوشتنیان،^۴ به هه مان شیوه ی (بئر معونه) که هه فتا له قورئانه به رانی له خۆگرتبوو به ره و نه جد ده رۆشتن و تووشی ده ست درێژی و سته می عه ره به بیابان نیشینه کان بوون و هه موویان کوژران، یه کیکیان نه بیبت که هه واله که ی هی نایه وه بۆ مه دینه.^۵

ئینجا له پاش پرۆسه ی فه تحی مه ککه پیغه مبه ر ﷺ مو عازی کۆری جه به لی له مه ککه به جه یه یشت بۆ کاروباره ئاینیه کانیاں فیربکات و قورئانیان پیبخوانیبت^۶، دواتر وه کو داوه ره وانه ی کرد بۆ

(۱) هه مان سه رچاوه ۱: ۱۹۰ حدیث رقم ۹۷.

(۲) هه مان سه رچاوه ۱: ۱۸۳ باب ۲۵.

(۳) هه مان سه رچاوه ۱: ۲۲۸ باب ۵۰.

(۴) البخاری. الصحيح (فتح الباری ۷: ۳۸).

(۵) هه مان سه رچاوه ۷: ۳۸۶. ۳۸۸.

(۶) ابن هیشام السیره ۲: ۵۰۰، والخزاعي. تخريج الدلالات السمعية ۶۷.

جهنده له یه مهن بۆ ئه وهی خه لکی فیری قورئان و شه ریه تهی ئیسلام بکات، ههروه ها داوه ریی نیوانیشیان بکات.^۱ "موعاز ماموستا بوو جیگۆرکیی ده کرد له نیوان یه مهن و هه زره مه وتدا".^۲

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ ته بو عوبه یده ی کوری جه راحی نارد بۆ لای خه لکی نه جران، له سه ر داواکاری خویان که "که سینک بنیرن سوننه ت و پرینمایه کانی ئیسلامان فیر بکات"،^۳ دوا ی ئه وه عه مر ی کوری هه زم (ره زای خوا ی لیبت) ناردی بۆ لایان که هیشتا ته مه نی هه قده سال بوو، بۆ ئه وه ی له ئاین تیان بگه یه نیته ت و قورئانیان فیر بکات و زه کاته کانیشیان کۆیکاته وه، ته مه ش له سالی ده ی کۆچی بوو.^۴

له سه رده می ئه بویه کر (ره زای خوا ی لیبت) هه والی نیرده فیرکاریه کان ده بریتته وه، له وانه یه هو کاری ئه وه بگه ریتته وه بۆ روداوه کانی بزوتنه وه ی پاشگه زبونه وه ی ترسناک، چونکه له و ماوه یه بیابانه کان ئاسایشی تیادا نه مابوو، به لام پاش یه که خسته نه وه ی دوورگه و فراوان بسونی فتوحات به خیلافه تی عومه ر (ره زای خوا ی لیبت) جاریکی تر ئه و نیردانه چالاک بوونه وه.

ئینجا عومه ر (ره زای خوا ی لیبت) که سینکی ره وانه کرد بۆ بیابانه کان و داوا ی لیکرد قورئانیان پی بخوینیت، هه رکی رازی نه بوو به قه مچی لی بدات.^۵ مه سه له ی فیرکرنیشی به به شیک له لیپرسراویتی فه رمانره واکان ژمارد له شاره کان. له یه کیك له وتاره کانیدا هاتوه ته فه رموی: "خوایه گیان ده تکه م به شایه ت به سه ر فه رمانره وای شاره کان، چونکه بۆ ئه وه ناردوومن که خه لکی فیری ئاین و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن". هه مان ته م واتایه ی له بۆنه یه کی تر دا دوپات کردوه ته وه.^۶

فه رمانره وایانی عومه ریش له سه ر شاره کان ده رکیان به ته م لیپرسراویتی ده کرد، ته بو موسای ته شه ری به راشکاوی باسی ئه وه ی کرد کاتیك وه کو فه رمانره و گه یشته به صره و فه رموی:

(۱) ابن سعد: الطبقات ۷: ۳۸۸ وابن عبد البر: الاستیعاب ۱: ۲۴۶، والخزاعي: تخریج الدلالات السمعیة ۶۷.

(۲) الطبری: تاریخ الرسل والملوک ۱: ۱۸۵۲-۱۸۵۳ (ط. لیدن)

(۳) احمد: المسند ۳: ۲۱۲، وابن سعد: الطبقات ۳: ۴۱۱-۴۱۲.

(۴) الطبری: تاریخ الرسل والملوک ۱: ۱۸۵۲، والخزاعي: تخریج الدلالات السمعیة ۷۹.

(۵) ابن حجر الاصابه ۱: ۱۵۱.

(۶) احمد: المسند ۱: ۴۸، وابن سعد: الطبقات ۳: ۱، ۱۴۹.

(۷) ابن سعد: الطبقات ۳: ۲۸۱.

"عومهری کوری خه تتاب منی ناردووه، تاینو سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ تان فیر بکه م.^۱ ئینجا ته بو موسا قورئانی ده خویند بو قوتابییه کانی دوی ته وهی که دای دهنیشاندن به شیوهی بازنه بازنه، دوو پۆشاککی سپی له بهردا بوو له وکاته دا.^۲ ته بو موسا بایه خیککی زوری دایه قورئان خویننه کان له به صره، بویه ژماره دیان زیادی کردو پله و پایه ی فیکری و سیاسیان به هیتر بوویه وه، رۆلایشیان هه بوو له پروودا وه کانی سه ره تای ئیسلام.^۳

عومهر (رهزای خوی لیبت) به وهنده رانه وهستا که فەرمانر وهای شاره کان هه لسن به بلا و کردنه وهی فیربوونی زانست، به لکو پشگیری ده کردن به و زانایانه ی که له مه دینه وه بۆیانی دهناردو راسپاردی پیا دهناردو... ده کهس له هاوه لانی نارد بو به صره که عبدوللای کوری موغه فقه لیان تیا دا بوو بو فیرکردنی خه لکی.^۴

ههروه ها عیمرانی کوری حوصه یینی خوزاعی (رهزای خوی لیبت) نارد بو به صره بو ته وهی خه لکه که ی فیری شه ریعه تی ئیسلام بکات، عیمران یه کیك بوو له زانایانی ناو هاوه لانی.^۵

قه ره وهی کوری که عب ده گیریتته وه، کاتیک ویستی بچیت بو کووفه له گه ل ژماره یه ک له یاوه رانی، عومهر (رهزای خوی لیبت) به ریکخستن فهرمووی: ئیوه ده چنه شاریک دهنگیان وه کو دهنگی می شه هنگ دیت له خویندنی قورئاندا، بویه سه رقالیان مه کهن به گیرانه وهی فهرمووده، ته نه ها باسی قورئان بکه ن، که میش ریوایه ت بگیریته وه له پیغه مبه ر ﷺ.^۶

به هه مان شیوه عومهر عب دوللای کوری مه سعودی به ریکخست بو کووفه بو ته هجامدانی هه مان مه به ست^۷ له راستیدا پشکی کووفه له هاوه لانی یه کجار گه وه بوو، چونکه سی سده له کۆمه لی حوده ییبه وه هفتا له ته هلی به دری تیا دابه زین.^۸

(۱) الدارمی: السنن ۱: ۱۳۵.

(۲) الفاکهی: اخبار مکه ۴: ۱۰ باسناد صحیح.

(۳) صالح احمد العلی: دراسات فی تطور الحركة الفكرية ۱۵.

(۴) ابن حجر: الاصابة ۴: ۳۴۳.

(۵) ابن حجر: الاصابة ۴: ۷۰۵، ۷۰۶.

(۶) ابن سعد: الطبقات ۶: ۷.

(۷) ابن حجر: الاصابة ۴: ۲۳۵.

(۸) ابن سعد: الطبقات ۶: ۹.

ئومۇمىي (رەزاي خىلافتى) - لەلەيەكى تەرەپ - موعازى كۆپى جەبەل و عوبادەدى كۆپى سامىت و ئەبۇ دەردائى نارد بۆ شام، چۈنكى خەلەكەكى پىيىستىيان بەكەسانىك بوو قورئانى پىرۇزىيان فىر بىكات^۱. جا عوبادە لەوى داوورو مامۇستا بوو^۲. ئەبۇ دەردائىش (رەزاي خىلافتى) ھەلسا بە رىكخستىنى قوتابىيەكانى، ئىنجا دابەش كىرنى لە چەند گروپپىكا لەبەر زۆرىيان، چۈنكى مەھال بوو بىتوانىيە بە شىۋەيەكى راستەوخۇ ھەموويان فىر بىكات، لەكاتى دابەش كىرنىياندا رەچاوى ئاستى زانستىيانى دەكرد، ھەر بۆيە ئاستى گروپپەكان جىاواز بوو، سۈيەدى كۆپى ھەزىز دەلىت، ئەبۇ دەرداء (رەزاي خىلافتى) كاتىك نوپۇزى نىۋەرۇ دەكرد لە مزگەوتىكا خەلەكى لە دەورى كۆدەبونەو قورئانىيان لەسەرى دەخوئىند، جا ئەۋىش دەيىكردن بە دە كەس دە كەس، لەسەرى ھەموو دە كەسش ھەرىفىكى دىارى دەكرد، خۇشى لە ناو مىحرابەكە تەماشى دەكرد، ئەگەر كەسك ھەلەيەكى بىكرىايە دەگەرپايەو بۆ لاي ھەرىفەكە، ئەگەر ئەۋىش نەزىنبا دەگەرپايەو بۆ لاي ئەبۇ دەرداء (رەزاي خىلافتى) و پىسىارى لىدەكرد، ئىبنو عامىرىش يەكەك بوو لە ھەرىفەكان، كاتىك ئەبۇ دەرداء (رەزاي خىلافتى) ۋەفاتى كىر ئىبنو عامىر چوۋە جىگەكە. موسلىمى كۆپى موشكىم - يەكەك بوو لە قوتابىيەكانى ئەبۇ دەرداء - دەلىت ئەۋ پىيى وىم: سەرژمىرى ئەۋانە بىكە كە قورئان دەخوئىن لام، جا سەرژمىرىانم كىر زىاتر لە ھەزارو شەشەد كەس بوون، ھەموو دە كەسش يەكەك پىدەخوئىند، ئەبۇ دەردائىش لەسەريان رادەوستا ئەگەر كەسكىيان تەۋا شەرەزابوۋيە دەگەشتە لاي ئەبۇ دەرداء^۳. سەرگىدەكانى فەتىش بايەخىيان دايە فىر كىرن و خوئىندەو نووسىن بۆ موسولمانان، چۈنكى داۋايان كىر لە دىلەكانى قەيسارىيە موسولمانان فىرى نووسىن بىكەن، ھەر بۆيە خەنە سەربازگەى جوروف لە فەلەستىن بۆ ئەۋ مەبەستە^۴. ئىنجا لە پاش فەتى شام حوجرە سەرىپەلدا لەۋى، كە منالى فاتحەكان تىدا دىاخوئىند، ئەدەھەمى كۆپى موحىزى باھى حصى دەلىت: "من يەكەم كەس بووم لە حىمىص لە دايىكبووم - واتە لە

(۱) ابن عساکر: تاريخ دمشق (تحقيق د. شكري فيصل وآخرين) ص ۲۳ و ابن حجر الاصابة ۲: ۶۲۶.

(۲) ابن عبد البر: الاستيعاب ۲: ۴۲۴.

(۳) ابن الجزري: غاية النهاية فى طبقات القراء ۱: ۶۰۶ - ۶۰۷. ويعرض ابن عساکر فى تاريخ دمشق صورا اخرى ۳۹۹: ۱-۴۰۰.

(۴) البلازري: فتوح البلدان ۱۹۳.

موسلمانان - یه کهم که سیشم که بینرام ده چووم بۆ حوجره بۆ فیربوونی قورشان^۱ یه کیکی تریش لهوانه ی زانستیان خویند له حوجره کانی شامدا به مندالی، نیاسی کوری موعاوییه ی موزه نی بوو دادوهی به نوابانگی به صره^۲ نافرته تیش هه ر له دیزه مانه وه له شام به شداریان کرد له بلا بوونه وه ی فیربوونی زانست، عه بدوره بییه ی کوری سوله یان ده لیّت: دایکی دهرداء له ته خته کهمدا به مه به سستی فیرکردن بۆ نووسیم، (دانایی فیربن به مندالی، به لکو کاری پیبکه ن به گه وه یی)، ههروه ها (هه رکه سینک چی بکیلی له چاکه و خراپه دهیدوریتیه وه)^۳ واشده رده کهویت که فیرکردن له شام مه لبه ندی تر بوو زیاتر له شاره کانی تر، چونکه عومه ر (رهزای خوی لیبت) "کاتیک شاره کانی فته ح کرد نووسراوی نارد بۆ ئه بوموسای ئه شعهری که فه رمانپه وای به صره بوو، فه رمانی پیکرد مزگه وتیکی گه وه دروست بکات، به لام له رۆژی هه یینی هه موویان حازری جومعه و جه ماعه ت بن له مزگه وتی گه وه، ههروه ها نووسراوی نارد بۆ سه عدی کوری ئه بی وه ققاص، که فه رمانپه وای کووفه بوو به واتایه کی له و شیوه، هه مان واتاشی له نامه کدا نارد بۆ عه مری کوری عاص له میصر، ئینجا نووسراوی نارد بۆ سه رکرده سه ربازیه کانی شام: نه چنه لادیکان و شاره کان به جیمه هیلن، له هه موو شاریکدا یه ک مزگه وت دروست بکریّت هه موو هۆزیکیش مزگه وتی خۆیانیا ن نه بیت وه کو خه لکی کووفه به صره و میصر. خه لکیش په یوه ست بوون به فه رمانه کان و به لیئنی عومه ر^۴

(۱) ابن بدران: تهذيب تاريخ دمشق الكبير لانی عساكر ۲: ۳۶۷.

(۲) هه مان سه رچاوه. ۳: ۱۸۰.

(۳) ابن عساكر: تاريخ دمشق ۱۹: ق ۴۰۸. ترجمة هجيمه بنت حيي ام الدرداء.

(۴) ابن عساكر: تاريخ دمشق ۲: ۹۴ _ ۹۵ (ط. المنجد).

باسی دووم: مەلەبەندەکانی بزوتتەوێ ئەندێشەیی

شاری مەدینە بریتی بوو لە گەڕێکێک ناوەندە ئەندێشەییەکان لە سەردەمی پێغەمبەر ﷺ و خەلیفە ڕاشیدەکان، چونکە بێکەس سوننەت و کۆمەڵگای ھاوێڵانی بوو، لەوێشەوێ زانست بەلاو بوو و بۆ شارو شوێنەکانی تر، لە ڕێگەی دەرچوونی ژمارەییەکی گەورە لە ھاوێڵان لە دوا و دەفاتی پێغەمبەر ﷺ و جێگەر بونیان لە وڵاتە فەتخراوەکان و بەلاو کردنەویان بۆ زانست و ڕیوایەت.

بە تێڕوانینێک بۆ ئەو بەشە هەر یەک لە خەلیفە کۆری خەیات (٢٤٠ک) و موحەمەدی کۆری سەعید (٢٣٠ک) تەرخانیان کردوو بۆ ژیا ننامە زانیانی مەدینە و هەڵسەنگاندنی لە گەڵ ئەوێ تەرخانیان کردوو بۆ شارەکانی تر، دەبینین مەدینە لە سەرووی هەموو شارەکانی تەرەوێە لەو سەردەمە، ئەوێشە ماوە لە شارەکانی حەجاز ڕۆڵیان لاواز بوو ئەگەر بەراوردیان بکەین لە گەڵ مەدینە، لە نێو ئەو شارەکانی زیاتر مەککە دیاربوو بە ھۆی ئەوێ کە ناوەندی ئاینی بوو و زانیان لە کاتی حەج لەوێ کۆدەبوونەو.

بەلام سەبارەت بە شارە تازەکان لە ڕووی جوولەیی زانستییەو، کووفە و بەصرە و دیمەشق و فوستات زیاتر ئاشکران، چونکە ژمارەییەکی لە یارو یاوەرانی پێغەمبەر ﷺ تیااندا جێگەر بوون، چونکە لە کووفە قوتابخانەیی عەبدوللای کۆری مەسعود (رەزای خاوی لیبیت) سەریھەلدا، لە بەصرەیش قوتابخانەیی ئەبو موسای ئەشعەری بۆ (قراءات) و دەدەرکەوت، بەلام دیمەشق - لە ڕووی گەڕێکێ یەو - لە پاش کووفە و بەصرە دیت، لە دوا و ئەوێشە فوستات لە مەیسەر، سەبارەت بە ڕۆژھەلات گەڕێکێ زانست دەرنەکەوت لەم قۆناغە پێشوەختەدا، سەرەرای ئەوێ کە تۆوی فیرکردنی ئیسلامیی لە دلی ڕۆلەکانیدا ھەر لەوکاتەوێ چێرا بوو، ئەبو نوحەیم دەگێڕێتەو "پیاویک بوو لە ئەصفەھان بەنی سولەیمی بوو. ھاوێڵی پێغەمبەریش بوو ﷺ یەکیک بوو لە بازەرگەکان و خەلکێشی فیری شەریعەت و سوننەتەکان دەکرد".^١

(١) ابو نعیم: ذکر اخبار اصحابان ١: ٧٥.

نام‌ارزاه‌کانی نووسین :

پیش‌بلا‌و‌بو‌ن‌و‌ه‌ی کاغ‌ز - که له جیهانی ئی‌س‌لام‌یدا له نی‌و‌ی دو‌و‌ه‌می سه‌ده‌ی دو‌و‌ه‌می کۆچی په‌یدا بو^۱ نام‌ارزاه‌کانی نووسین بریتی بوون له به‌رد و ئی‌س‌ک، یان گه‌لای دارخورماو پارچه، یان پی‌ست و گه‌لای به‌ردی (قیرتاسی) هم نام‌ارزاه‌یه‌کی‌ش نه‌کراوه بو به‌کار هی‌نانی کاغ‌ز له سه‌رده‌می پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ و خه‌لی‌غه را‌شیده‌کان. مه‌به‌ست له (قراطیس) یش تو‌ی رو‌وه‌کی به‌ردیه که له ده‌لتای میصر ده‌رویت، له دو‌ورگه‌ی عه‌ره‌بیش هه‌بوو پیش ئی‌س‌لام، یه‌کی له خاسیه‌ته‌کانی ئه‌وه‌یه لاپه‌ره‌کانی پان بوو، به‌لام تی‌چونی گران بوو به‌رگری‌شی له کاغ‌ز که‌م‌تر بوو^۲. ناوی (قرطاس) له قورئانی‌شدا هاتووه،^۳ ئه‌و کاته ئه‌بویه‌کر (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) ویستی قورئان کۆ بکاته‌وه ئه‌وکاته هه‌ندی‌کی‌شیان له قیرتاسدا^۴ نووسرا‌بوون، چ‌ه‌ند نوسخه‌یه‌کی قورئانی‌شمان پی‌گه‌یش‌ت‌و‌وه له سه‌ر گه‌لای به‌ردی نووسراون، که ئه‌م‌رۆ له (دار الکتب المصریه) پارێزراون^۵.

ئینجا خالیدی کوری وه‌لید کاتینک په‌یمانی ص‌ول‌حی له‌گه‌ڵ دیمه‌شقدا به‌ست، له سه‌ر قه‌راتیس نووسرا، هه‌روه‌ها پ‌سو‌وله‌کانی (الجار) یش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و گه‌لایانه ده‌نووسرا،^۶ له پاش فه‌تحی میصریش له‌لایه‌ن عه‌مری کوری عاصه‌وه (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) به‌کاره‌ینانی قیرتاس بووه باو له ولاتی عه‌ره‌بدا.

پی‌ویستی‌یه‌کانی ده‌وله‌تیش بو قیرتاس و نام‌ارزاه‌کانی تری نووسین تاده‌هات زیادی ده‌کرد، ته‌نانه‌ت خان‌ویه‌که له تریکی م‌ال‌ی ع‌وس‌مان ته‌رخان کرا بو پاراستنی قیرتاس^۷ سه‌باره‌ت به‌ پی‌ست، عه‌ره‌ب له‌نووسین دا به‌کاری ده‌هینا، به‌لام له ژیری ناوی (الرق، الادیم، الق‌ضیم) ره‌ق بریتی بوو له پی‌ستی سپی ناسک له سه‌ری ده‌نووسرا، ئه‌دیمیش بریتی بوو له هه‌ر پی‌ستی‌یک، یان ته‌نها پی‌ستی سوور، یان

(۱) صالح احمد العلي: دراسات في تطور الحركة الفكرية ۱۳.

(۲) صالح احمد العلي: دراسات في تطور الحركة الفكرية ۵۴- ۵۵.

(۳) الانعام ۹۱۰۷.

(۴) السيوطي: الاتقان ۱: ۶۰، وصال: دراسات في تطور الحركة الفكرية ۵۴- ۵۵.

(۵) صالح العلي: دراسات في تطور الحركة الفكرية ۵۴- ۵۵.

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه ۵۵. پ‌سو‌وله‌ی (الجار) ده‌وله‌ت دروستی ده‌کردو نازوقه‌ی خه‌ل‌کی تیا‌دا بوو له داها‌ته‌کانی میصر.

(جار) یش به‌نده‌ری خه‌ل‌کی مه‌دینه بوو له‌سه‌ر ده‌ریای سوور (البکر: معجم ما‌ست‌ج‌م ۲: ۳۵۵).

(۷) البلاذري: انساب الاشراف ۱: ۲۲.

خۆشەكراوه، له سەردەمی پێغەمبەر ﷺ دا به زۆری به كار دههینرا، خودی قورئانیش هەر له سەر ئەدیم دەنوسرا، به هه‌مان شیوه‌ی نووسراوه‌کانی پێغەمبەر ﷺ که ده‌ی نارد بۆ ئەه‌لی دۆما و مالیکی جوزامی و زوهیتری کۆری قه‌یس و ته‌رخانکردنی زه‌وی بۆ عه‌باسی کۆری سه‌له‌مه، هه‌موو ئەوانه له‌سەر ئەدیم دەنوسران هه‌ندیکیان سوور و هه‌ندیکیان خه‌ولانی. سه‌بارته به قه‌زیم، بریتی یه له پێستی سپی، ده‌شگێڕنه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه لاپه‌رده‌ی سپیه. پێغەمبەر ﷺ له‌ دونه‌یا ده‌رچوو و قورئان له‌سەر گه‌لای دار خورما و قه‌زیم نووسرابوو.^۱ هاوه‌لانی‌ش یه‌کده‌نگ بوون له‌سەر نووسینی قورئان له‌سەر په‌ق له‌به‌ر زۆری به‌رگه‌ گرتنی، یان له‌به‌ر ئەوه‌ی ته‌نها ئەوه ده‌ست ده‌که‌وت.^۲

ئەبو په‌یحانه‌ی ئەزدیش (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) هه‌ندی لاپه‌رده‌ی هه‌بوو، که ئەو یه‌که‌م که‌سه لاپه‌رده‌ی لوول کردوه.^۳ هه‌روه‌ها سه‌عدی کۆری جوبه‌یر له لاپه‌رده‌دا ده‌ی نووسی له‌لای ئی‌بو عه‌باس (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت)، ئەگه‌ر لاپه‌رده‌که ته‌وا بوایه له‌سەر نه‌عه‌له‌که‌ی ده‌ی نوی، ئەگه‌ر له‌ویش جی‌گه نه‌مایه له‌ ناو ده‌ستی ده‌ینووسی.^۴ ئی‌بنو عه‌باس (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) ته‌خته‌ی به‌کار ده‌هینا^۵ نووسینه‌کانیشی گه‌یشه‌ باری وشت‌ریک.^۶

که‌سانیک‌ی تری‌ش له‌ ناو ده‌ستی‌ان به قامیش ده‌یان نووسی له‌لای به‌رائی کۆری عازیب (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت)^۷ بێ‌گومان نووسین له‌ ناو ده‌ست ه‌ۆکارێک بوو بۆ بێ‌رکه‌وتنه‌وه‌ی وه‌کو سه‌بووره‌ی ئەم‌رۆ بووه.

زه‌یدی کۆری سابیتیش (ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) پشکی نه‌نکی له میراتی نووسین له‌سەر ته‌خته‌یه‌ک له‌ کۆپاره‌ی به‌رز بووی حوشت‌ر ده‌چوو^۸ لاپه‌ره‌کانیش له‌بازاردا به ده‌ست ده‌که‌وت، بۆ نمونه: حاریسی

(۱) صالح‌ العلي: دراسات فی تطور الحركة الفكرية ۵۱.

(۲) القلقشندي: صبح الاعشى ۲: ۴۲۵، صالح‌ العلي: دراسات فی تطور الحركة الفكرية ۴۹.

(۳) ابن حجر: الاصابة ۳: ۳۵۹، ۳۶۱.

(۴) احمد بن حنبل: العلل ۱: ۴۲، وفؤاد سزکین: تاريخ التراث العربي ۱: ۹۷.

(۵) ابن سعد: الطبقات ۲: ۳۷۱ (ط. دار صادر).

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه ۵: ۲۹۳.

(۷) احمد بن حنبل: العلل ۱: ۴۲، وابن عبدالبر: جامع بيان العلم و فضله ۷۳.

(۸) الدار قطنی: سنن ۴: ۹۳-۹۴.

کۆری ئەوەر هەندێ لاپەرەیی بە یەک درهەم کۆری و بردی بۆ خەزمەتی عەلی (رەزای خۆی لێبێت)، ئەویش زانستێکی زۆری بۆ نووسی تیایدا.^۱

هەندیکێشیان پەنایان دەبردا بەر (سەبۆرجە)، بۆیە ئەبانی کۆری ئەبو عەباسیش شەوانی لە لای ئەنسی کۆری مالیک لەسەری دەنووسی.^۲

ئینجا نووسراوی میری هەر لە سەردەمی پیغەمبەرەو ﷺ بە قور دادەخراو مۆر دەکرا،^۳ لەگەڵ فراوان بوونی پەيوەندیه دەرهکیەکانیشدا نووسراوەکان زیاتر پیوستیان بە پاراستن بوو، بۆیە عومەر (رەزای خۆی لێبێت) دیوانی داھێناو رێککەوتننامەکان کە لە نیوان خۆی و هەر لایەنیکدا کرابێت لە تابووتیکدا دەبیاراستن.^۴

(۱) ابن سعد: الطبقات ۲: ۵۸.

(۲) الخطيب: الجامع ۲: ۵۸.

(۳) الخزاعي. تخريج الدلالات السمعية ۱۷۳.

(۴) المقرئ: الخطوط ۱: ۲۹۵.

باسى سى يەم: بابەتەكانى فىزىكى

فىزىكىدەن لە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ خەلىفە راشىدەكان تەنھا بىرىتى نەبوو لە قۇناغە سەرەتايەكانى فىزىكىدىن نووسىن و خويندەنەو، بەلكو چەند جۆرىكى تىرى لە خۆگرتبوو لە شىۋازى بەرزو پسپۆرى ورد، زۆر جار شى پەيوەست نەبوو بە شارەزايى لە نووسىن، بەلكو ھەر لە رېگەى بىستەن و قسە كەندەو ئەنجام دەدرا، چونكە ئەو ھۆكارى يەكەمى پىگەيانەن بوو لەو سەردەمەدا، ھەندىكى دىيارىكرائىش لە ھاوئلان گەشەيان كەرد لە چەند ھونەرىكى دىيارىكرائىدا، ژمارەيەكىشىيان لە چەند ھونەرىكىدا شارەزا بوون.

ئەو زانايانە ھەلسان بە رۆلى خويان لە بلاو كەندەو زانست و ئامادەكەردى بىرو ھۆشەكان بۆ ۋەرگەرتنى و گەشەپىكەردى خويندەكارەكان و يارمەتيدانى دەۋلەت بە رەگەزى سەركەدايەتى پىويست. بابەتەكانى فىزىكىدىن خۆى دەبىنيەو لە قورئان و زانستەكانى: فەرموودە، فىقھ، زمانى عەرەبى، مېژوو، ھۆنراو، بەسەرھات، قسەى نەستەق، داستان، ئەستېرەناسى، زمان و رۆشنەبىرە بىيانەكان.

ئىستاش ھەندى لەو بابەتەو ئەوانەى تىدا پسپۆر بوون لەو سەردەمەدا دەخەينەروو بە پىي ئەو زانباريانەى پىمان گەشتووە:

۱- قورئان و زانستەكانى:

بىگومان لەبەر كەردى قورئان و بە خەلكى وتەنەو و پاقەكەردى، لە پىش ھەموو بابەتەكانى ترەو دەھات، چونكە قورئان تاكە كىتەبىك بوو كە بە تەۋاى نووسرا بوو لەو سەردەمەدا، موسلمانان ھەر لە كاتى دابەزىنيەو بۆ سەر پىغەمبەر ﷺ بىر بىر دەيان نووسىيەو، دواتر لەم نووسراو بەشەبەشانە نوسخەيەكيان كۆكەدەو لە سەردەمى ئەبويەكرى سدىق (رەزاي خاى لىبىت)، ئەم ئەركە زەيدى كورپى سابىت پىي ھەلسا بە فەرمانى ئەبو بەكر (رەزاي خاى لىبىت)، دواى ئەو ھەمەرى كورپى خەتتاب (رەزاي خاى لىبىت)، پىشنىيازى كۆكەدەو كەرد، دواتر ئەو نوسخە گەشتە لاي ھەمەرى (رەزاي خاى لىبىت) لە سەردەمى خۆيدا، ئىنجا سپىردرا بە داىكى ئىمانداران ھەفەسەى كچى ھەمەرى (رەزاي خاى لىبىت).

ئىنجا جارىكى تر لە سەردەمى عوسمانى كورپى عەففاندا (رەزاي خاى لىبىت) قورئان كۆكرايەو لەلايەن لىژنەيەكى چوار كەسيەو كە فەرمانى پىكەردى بە پىكەينانى ئەو ئەركەى پىيان سپىردرا بوو،

ئەو لیژنەییە پێک هاتیبوون لە زەیدی کۆری ساییت (رەزای خۆی لیبت) و ھۆکاری ھەڵبژاردنشی لەبەر ئەوەبوو کە گۆییستی کۆتا خۆیندەوێ پێغەمبەر ﷺ بوو بۆ ھەموو قورئان بەدەقی تەواو بێجگە لەو ئایەتەیی کە خۆیندەوێ نەسخ کراوە، ھەرۆھا لەبەر ئەوەی خۆی ھەڵسا بە کۆکردنەوێ یە کەم لە خەلافەتی ئەبوبەکر (رەزای خۆی لیبت)، جگە لەوەش ھەر لە بنچینەوێ نووسەری وەحی بوو لە سەردەمی پێغەمبەر ﷺ.

سێ کەسەکی تریش لە لیژنە کە: عەبدوللای کۆری زوبەیر و سەعدی کۆری عاص و عەبدورەحمانی کۆری حاریسی کۆری ھیشام بوو، ئەندامانی لیژنە ھەموویان قورەیشی بوون زەید نەبیئ ئەنصاری بوو، عوسمان (رەزای خۆی لیبت) بناغەیی کارکردنی بۆ لیژنە کە دەستنیشان کردو فەرمووی: "ئەگەر لە وشەییە کدا جیاواز بوون لە گەڵ زەیددا ئەوا بەزمانی قورەیشی بینوسن، چونکە قورئان بەزمانی ئەوان دابەزیو، لیژنە کە کاری خۆی بەئەنجام گەیاندو ھاوێلانیش رەزامەندیان دەرپری لە سەرکارەکی، ئینجا شەش نوسخەیی لەبەر گیرایەو و دابەش کرا بەسەر دەقەرەکانی مەککە و شام و بەصرە و کووفە، نوسخەیی پینجەم لە مەدینە گەلرایەو، نوسخەیی لەلای عوسمان خۆی مایەو، پاشان ھەرچی قورئان ھەیە لەبەر نوسخەکی عوسمان گیرایەو، کە بە موصحەفی ئیمام دەناسرا، شیوازی نووسینیشی بە رەسمی عوسمانی ناویانگی دەرکرد.

دەقی قورئان لەو سەردەمە نوختەو سەر و ژیری نەبوو، خۆیندەوێ پێویستی بە سەلیقەیی زمانەوانی بوو، ھەرۆھا دابەزینیشی لەسەر ھەوت پیت، بوو مایەیی دروست بوونی ھەندیک ناکوکی لە شیوازی خۆیندەوێدا، ئەجا کورتکردن و کشتگیری و ناسخ و مەنسوخ تیایدا پێویستی دەکرد بە زانیینی ھۆی دابەزانی ئایەتەکان و دیاریکردنی خۆیندەوێ راست و لیكدانەوێ ماناکانی و دەرختنی حوکمە شەریعیەکان، ھەموو ئەوانەش پێویستییان بە پسپۆری ورد بوو، جا سەبارەت بە (قراءات) ژمارەییە لە ھاوێلان تیایدا دیار بوون، لەوانە عەبدوللای کۆری مەسعود (رەزای خۆی لیبت)، خۆی قورئانیکی نووسراوی ھەبوو لە گەڵ خۆی بردی بۆ کووفە، ھەرۆھا ھەفتا سورەتیشی لە زاری پێغەمبەر ﷺ ھە بیستوو. ١، ھەرۆھا بە وردی شارەزایی ھەبوو لە لیكدانەوێ قورئاندا، مەسروقی قوتابیشی شیوازی فیرکردنی مامۆستاکەیی باس دەکات و دەلیت: "عەبدوللای

(١) ابن سعد: الطبقات ٣: ١٥١، و احمد: المسند ١: ٣٨٩.

سورەتییکی لە قورئان بۆ دەخوێندمەوه، ئەجا بە درێژایی رۆژە که باسی دەکردو تەفسیری دەکرد^١. هەروەها زەیدی کۆری سابیت و ئوبە ی کۆری کەعب (رەزای خویان لیبت) هەلکەوتن و لەو کەسانە بوون قورئانیان فیری خەلکی دەکرد^٢.

پیغەمبەریش ﷺ راسپاردە ی فەرموووە کە قورئان لە چوار کەسەووە وەرگیردریت: عەبدوڵلای کۆری مەسعود، موعازی کۆری جەبەل، ئوبە ی کۆری کەعب و سالیمی مەولای ئەبو حوزەیفە (رەزای خویان لیبت)^٣.

عەلی (رەزای خوی لیبت) قورئانی بە تەواوی لەبەر کرد لە پاش لە دنیا دەرچوونی پیغەمبەر ﷺ بە شیوەیەکی راستەوخۆ^٤. فەرموودە ی زۆریش هاتوووە هاندانی تیا دایە بۆ لەبەرکردنی قورئان و خوێندنەوێ و تیگە یشتنی و زانینی مەبەستەکانی، لەوانە: فەرموودە ی پیغەمبەر ﷺ "تعلّموا القرآن"^٥ واتە: خۆتان فیری قورئان بکەن.

بەلام مەسەلە ی تەفسیر پشتی دەبەست بە لیکدانەوێ پیغەمبەر ﷺ بۆ ئایەتەکانی، سەبارەت بە هۆی دابەزینی ئایەتەکانیش زانراو بوو لای شارەزایانی هاوێلان، چونکە ئەوان لە گەڵ رۆوداوێ کاندایە دەرێان، ئینجا دەبینن ئین و عەباس زۆر پشت دەبەستی بە هۆنراوێ جاھیلی لە کاتی لیکدانەوێ ئایەتەکان، لەو سەردەمەشدا نیشانەکانی لیکدانەوێ بە بۆچوونی کەسیتی دەرئەکەوتبوو جاری، بەلکەو بە پیچەوانەشەوێ ئەبویەکر (رەزای خوی لیبت) خەلکی دەترساند لەو چۆرە لیکدانەوێ دەیفەرموو: کام ئاسمان دام دەپۆشی و کام زەوی هەلمدەگرێ، ئەگەر لە خۆمەوێ دەربارە ی قورئان قسە بکەم^٦ چەند زارەوێە کیش تیبینی دەکریت لە قسەکانی ئیبنوعەباسدا پە یوێندیان هە یە بە زانستەکانی قورئان، ئەو واتای (الحکمة) ی لە ئایەتی (ومن یؤت، الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً)^٧.

(١) الطبری: تفسیر، رقم ٨٤ (ط. احمد شاکر).

(٢) البیهقی: السنن ٦: ١٢٦.

(٣) الخزاعي. تخریج الدلالات السمعیة ١٣٣.

(٤) المتقی الهیندی: کنز العال ١٣: ١٢٨.

(٥) الالبانی: سلسلة الاحادیث الصحیحة، رقم ٢٥٨.

(٦) الخطیب: الجامع ٢: ١٩٣.

(٧) البقرة ٢٦٩.

به‌وه لی‌کداوه‌ته‌وه "شاره‌زایی له قورئان، له پرووی ناسخ و مه‌نسخ و موحه‌م و له یه‌کچوو و پی‌شکه‌وتوو دواکه‌وتوو و حه‌رام و حه‌ل و داستانه‌کانی".^۱

ب - فه‌رمووده:

وێرای هه‌بوونی ژماره‌یه‌ک له نووسه‌ران له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌جمادانیان بۆ نووسینی قورئان، به‌لام فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتگیر و ته‌واو نه‌نووسراوه، به‌لکو به‌ زۆری پشتیان به‌ست به‌ له‌به‌رکردن و بیر، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمانی پی‌نه‌کردن بینووسنه‌وه، له‌وانه‌یه‌ به‌م کاره‌ش مه‌به‌ستی پاراستنی توانای له‌به‌ر کردنیان بێت، به‌ تایبه‌ت به‌ هۆی ته‌وه‌ی فه‌رمووده ده‌کریت و اتاکه‌ی باسکریت له‌ جیاتی ده‌قه‌که‌ی به‌ پی‌چه‌وانه‌ی قورئانه‌وه، که‌ پیت و واتاکانی له‌ ئاسا به‌رن پی‌که‌وه، بۆیه‌ نا‌کریت ته‌نها واتاکه‌ی باسکریت، ئالیه‌شه‌وه هه‌ولێ نووسه‌ران ته‌نها له‌ چوارچیوه‌ی نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز خۆی ده‌بینیه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر مه‌ترسی تی‌که‌ل بوونی فه‌رمووده به‌ قورئانی پیرۆزه‌وه له‌ لای موسلمانان له‌ حاله‌تی تی‌که‌ل‌بوونی لاپه‌ره‌کانیان، به‌ تایبه‌ت له‌ سه‌ره‌تاکانیدا، که‌ هیشتا دابه‌زینی قورئان ته‌واو نه‌بوو بوو، مسولمانانیش هیشتا رانه‌هاتبوون له‌ سه‌ر شیوازی قورئان.^۲

هه‌ندێ فه‌رمووده‌ش هاتوو که‌ نه‌هی ده‌کات له‌ نووسینی فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌ندیکێ تریش هه‌یه‌ رێگه‌ ده‌دات به‌ نووسین، به‌هێزترین ته‌و فه‌رموودانه‌ش که‌ نه‌هی له‌ نووسین ده‌که‌ن ته‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا هاتوو له‌ رێگه‌ی ته‌بوسه‌عیدی خودری (ره‌زای خوی لی‌بیت) که‌ ده‌فه‌رمووت: پی‌غه‌مبه‌ری خوامان ﷺ ماندوو‌کرد هی‌نده داوامان لی‌کرد رێگه‌مان بدات فه‌رمووده‌کانی بنووسینه‌وه به‌لام رازی نه‌بوو.^۳

به‌هێزترین فه‌رمووده‌کانی چاوپۆشیش له‌ نووسینی فه‌رمووده ته‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو له‌ رێگه‌ی ته‌بوهوره‌یره‌وه (ره‌زای خوی لی‌بیت) که‌ ده‌فه‌رمووت: "له‌ هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر

(۱) ابن‌الجوزی: نواسخ القرآن ۱۱۰.

(۲) به‌سه‌رهاتیک ده‌گێڕه‌وه له‌ عه‌بلوللای کوری ره‌واحه، که‌ چه‌ند چامه‌ هۆنراوه‌یه‌کی بۆ خێزانه‌که‌ی خوی‌بندوه‌ته‌وه و نه‌ویش وای زانیوه قورئانه (الذهبی: سیر اعلام النبلاء ۱: ۲۳۸ وقد قال ان السند حسن لکنه مرسل).

(۳) حدیث رقم ۳۲۹۸.

بوویه وه و فهرمووی: "من ده مویست سوننه ته کان بنووسمه وه، به لام دواپی که سانیکم یاد که وته وه پیش ئیوه، که هندی نووسراویان نووسیه وه و خویان پیوه سهرقال کردوه و وازیان له کیتابی خوا هیئاوه، بویه من ههرگیز قسه ی خوی گه وه له گهل هیچی تر تیکه ل ناکه م".^۱

۳- عه لی کوری ئه بو تالیب (رهزای خوی لیبت) ده فهرمویت: "داوا ده کهم له هه موو که سیك نووسراویکی لایه بابیسرپیتته وه، چونکه خه لکان به وه تیاجوون دوا ی قسه ی زاناکانیان که وتوون و قسه ی خویان پشگویی ده خست".^۲

۴- لاپه ریه کیان هیئاوه لای عبدوللای کوری مه سعود و فهرمووده یه کی تیادا بوو ئه ویش داوا ی هندی ئاوی کردو سرپیه وه فهرمووی، "به م جوړه شتانه ئه هلی کیتابی پیش ئیوه له نیوچوون، کاتیك که کیتابی خویان خسته پشتیان وه کو ئه وه ی که نه زانن".^۳

۵- رپوایه تگه لیکی تر هاتوه له سه ر رازینه بوونی هاوه لآن له سه ر نووسینی فهرمووده، له وانه: زهیدی کوری سابیت، ئه بو هورهیره، عه بدوللای کوری عه باس، ئه بو سه عیدی خودری، عه بدوللای کوری عومه رو ئه بو موسای ئه شعهری، (رهزای خویان لیبت).

هه موو که سیکیش له م هاوه لانه هۆکاری نارپه زایبوونی خویان روونکردوته وه به وه ی که مه ترسیان هه بووه نووسینه وه ی فهرمووده خه لکیی دوور بخته وه له قورثانی پیروژ.

هه لویستی ئه و هاوه لانه ی رپگه یان داوه به نووسینه وه ی فهرمووده:

۱- ئه بویه کری صددیق (رهزای خوی لیبت) هندی زانیاری ده رباره ی زه کات نووسی له سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئه نه سی کوری مالیک (رهزای خوی لیبت).^۴

۲- عومه ری کوری خه تتاب (رهزای خوی لیبت) هندی سوننه تی نووسی بۆ عوتبه ی کوری فره قه د،^۵ به مشتی شمشی ره که شیوه لاپه ریه که بینرا زه کاتی ئاژه لی تیادا نووسرا بوو.^۶

(۱) الخطیب: تقیید العلم ۵۰، وابن عبد البر. جامع العلم و فضله ۱: ۶۴.

(۲) ابن عبد البر: جامع بیان العلم و فضله ۱: ۶۳.

(۳) هه مان سه رچاوه ۱: ۶۵.

(۴) احمد: المسند ۱: ۱۱.

(۵) احمد: المسند ۱: ۱۶.

(۶) خطیب: الکفایه ۱: ۳۵۳.

۳- لاپه ریه ک لای عهلی بوو (رهزای خوی لیبت) باسی خوینبایی کوژراو و پژگار کردنی دیلو شهوشی تیابوو که موسلمان به کوشتنی کافر ناکوژریتتهوه.^۱

۴- کاتیک عهبدوللای کوپری عومهر دهیویست بچیتته بازار، سهیری نووسراوهکانی خوی ده کرد له فرمودهدها.^۲

۵- له ههندی هاوهلانی تریشهوه ریگه پیدان هاتوه بو نووسینی فرمودهده وهکو: عائیشه، شهبو هورهیره، موعاویهی کوپری شهبوسوفیان، عهبدوللای کوپری عهباس، عهبدوللای کوپری عومهر، عهبدوللای کوپری عهمری کوپری عاص، بهرائی کوپری عازیب، شهسوی کوپری مالیک، حهسینی کوپری عهلی و عهبدوللای کوپری شهبی شهوفا، (رهزای خویان لیبت).

ههندیکیشیان لهسهرهتاوه نووسینی فرمودههیان لاباش نهبووه، بهلام دواتر ریگههیان دا، دژایهتیش نی یه له بوچوونهکاندا، چونکه هوئی رازی نهبوونیان ترسی تیکهله بوونی فرمودهوه قورشان بوو، یان شهوی فرموده گرنگیدان به قورشان کهمکاتهوه، بهلام که شه مهترسیانه نهما ریگه درا به نووسینهوهی فرمودهوه، ههر بویه لهسهردهمی پهپام و راشیدهکاندا ههندیکیان فرمودههیان له لاپهردها دنووسیهوه... لهوانه:

۱- لاپهردی سهعدی کوپری عوبادهی شهنصاری.

۲- لاپهردی عهبدوللای کوپری شهبی شهوفا.

۳- نوسخهی سهمورهی کوپری جوندوب (۶۰ ک) فرمودهیهکی زوری تیا کوژکردبوویهوه.

۴- نووسینهکانی شهبو هورهیره.

۵- لاپهردی شهبو موسای شهشعهری (۵۰ ک)

۶- لاپهردی جابری کوپری عهبدوللای شهنصاری (۷۸ ک)

۷- لاپهردی (الصادقه)ی عهبدوللای کوپری عهمری کوپری عاص (۶۵ ک) پیشهوا شهحمد له مهسنهدهکهیدا هیئاویهتییهوه.^۳

(۱) البخاری: الصحيح ۱: ۳۸، وابن سعد: الطبقات - ۱: ۴۸۶.

(۲) الخطیب: الجامع ۲: ۱۴.

(۳) اکرم العمری: بحوث فی تاریخ السنة المشرفة ۲۲۳.

ئەمانە و چەندین لاپەرە و نەسخە تر لەو سەردەمە زوویدا تۆمار کرابوون، یەکی لە توێژەرەکان ناوی پەنجاو دوو ھاوێلی کۆکردوووەتەووە لەوانە ی که فەرمودەیان دەنووسی لەو سەردەمەدا،^۱ ئەمەش وای کرد ئەوێکانی دواي ئەوان نووسینەوێ فەرمودەیان فراوان کردوووە تاكو شەش کتیبە کە ی فەرمودەو کتیبە گەرەکانی تری فەرمودە کۆکرانەووە.

ج - فیه:

فیه بریتیه لە حوکمەکانی خواپەرست و مامەلەکردن پیکەو، بەوشیوەش ھەموو چالاکیەکانی تاكو کۆمەلای لەو سەردەمەدا پێک دەخست، سەرچاوەکانیشی بریتین لە: قورئان و سونەت و ئیجماع و قیاس، ھەندێ زاناش ھەلکەوتن کە سامانیکی فیهی زۆریان بەجێھێشت، زانا ھاوچەرەکان سوودیان لێوەر گرت.

ئەبنولقەیم دەگێڕێتەووە کە زیاتر لە سەدو سی لە ھاوێلان فەتواکانیان گەیشتوو پیمان، لە نیوان ئافەرەتان و پیاواندا، زۆریەشی لەم ھەوت ھاوێلەو ھاتوون: عومەری کۆری خەتتاب، عەلی کۆری ئەبوتالیب، عەبدوللای کۆری مەسعود، عاتیشە دایکی ئیمان داران، زەبلی کۆری سابیت، عەبدوللای کۆری عەباس و عەبدوللای کۆری عومەر پەزای خویان لیبیت.

ھەرەھا ئەبنولقەیم لە ئیبنوھەزم دەگێڕێتەووە کە وتووتی: "دەکریت لە فتاوی ھەریە کە لەوانە کتیبیکی گەرە کۆبکێتەووە"، دەشگێڕێتەووە کە موھەدی کۆری موسای کۆری یەعقوب (حافظ) فەتواکانی عەبدوللای کۆری عەباسی لە بیست کتیبدا کۆ کردۆتەووە.^۲

ئینجا ھەندێ لە توێژەرەو ھاوچەرەکانیش ھەلساوان بە کۆکردنەوێ فیهی عومەری کۆری خەتتاب (رەزای خاوی لیبیت) و لە چوار بەرگدا دەریانھێناووە.^۳ ھەرەھا یەکی تر ھەلساوە بە کۆکردنەوێ فیهی عەبدوللای کۆری مەسعود لە کتیبیکی گەرەدا لە (۵۶۰) لاپەرەدا.^۴

ئەبنوھەزم ناوی سیانزە کەسی لە ھاوێلان بردوووە کە مام ناوێند بوون لە فەتواداندا، وتویشی: دەکریت لە فتاوی ئەوانە کتیبیکی بچووک کۆبکێتەووە، ناوی عوسمانی کۆری عەفانی لە ناو

(۱) محمد مصطفى الاعظمي: دراسات في الحديث النبوي ۹۲- ۱۴۲.

(۲) ابن القيم: أعلام الموقعين ۱: ۱۲.

(۳) دكتور ربيع بن راجح الرحيلي.

(۴) دكتور محمد رواس قلعة جي.

ئەوانەدا بێدووە، یەكی له توێژەرە هاوچەرەکان فیهی عوسمانی کۆکردووەتەوە له کتیبیکی مام ناوەندا، له (۳۴۰ لاپەرەدا).^۱

سەبارەت بەوانەش که فتوای که میان لێگیراوەتەوە، زیاتر له سەدو بیست هاوێن، ئیبنو حەزم دەلیت: له پاش به دوا داچوون و گەڕان دەکریت فتوای ئەو کهسانه له کتیبیکی بچوکدا کۆبکریتهوه.^۲

شایەنی باسە هەندی له زانیاریە فیهیەکان نووسرابوون له سەردەمی خودی پیغەمبەردا ﷺ، بۆ نمونە نووسراوی خودی پیغەمبەری خوا ﷺ بۆ عەمری کوری حەزمی ئەنصاری (رەزای خوی لیبت) دەربارە میرات و زەکات و خۆنبایی.

عومەریش (رەزای خوی لیبت) له گەڵا کهسانی تر دا یاداشتی فیهیان دەکرد، فەرمانیشی دەکرد به فیرونی دابەشکرنەکانی میرات و تیگەشتن له سوننەت.^۳

عەلیش (رەزای خوی لیبت) لاپەرەیهکی هەبوو باسی زەکات و خۆنبایی و حەرەمی مەدینە تیادا بوو، ئەمەش به میراتی وەرگرتبوو له پیغەمبەردا ﷺ له گەڵا شمشیرەکی (ذوالفقار) که به کێلانی کهیهوه هەڵواسرابوو.

هەروەها لهو سەردەمەدا هەندیک له داوهریهکانی عەلی تۆمارکراوو.^۴

د- زمانى عەرەبى:

گرنگی بایەخدان به زمانى عەرەبى سەریهێلدا لهبەر پێوستیان بۆ تیگەشتنی دهقهکانی قورئان و سوننەت، هەروەها لهبەر گرنگی خۆی له خۆیدا، سەرچاوەکان کۆمەڵێک راسپاردەیان له عومەر گیراوەتەوه (رەزای خوی لیبت)، جەخت لهسەر فیڕ بوونی زمانى عەرەبى و گیرانەوهی هۆنراوەکان دەکات، له نووسراویکدا بۆ ئەبو موسای ئەشعەری رەزای خوی لیبت هاتوو "فەرمان بکه بهو کهسانە که له لاتن با فیڕی زمانى عەرەبى بن، چونکه ئەوه ئاماژە به پاراوی قسان دەکات، هەروەها فەرمانی پێبکه ریوایهتی هۆنراوەکان بکهن چونکه ئاماژە دەکات بۆ رەوشته بەرزەکان".^۵

(۱) دکتور محمد رواس قلعة جي.

(۲) ابن القيم: اعلام الموقعين ۱: ۱۲.

(۳) المتقي الهندي: كنز العمال ۱۰: ۲۵۲.

(۴) مسلم: الصحيح، المقدمة ۱۳.

(۵) المتقي الهندي: كنز العمال ۱۰: ۳۰۰.

هەروەها فەرموویەتی "زمانی عەرەبی فێرین، چونکە پیاوێتی زیاد دەکات".^١ لە جێگایەکی تردا دەفەرموویت: "لە سەرتانە شارەزاین لە ئایندا، هەروەها لە عەرەبیداو عەرەبێناسن"،^٢ هەروەها فەرموویەتی: قورئان عەرەبییەو بە عەرەبی بزائن".^٣

ئینجا عەبدوللای کۆری عومەر لە منالەکانی دەدا ئەگەر لە قسە کردندا هەڵەیان بکردایە.^٤ بێگومان سەردەمی پیغەمبەر ﷺ و راشیدەکان سەرتایەکی نوێ پێکدەهێنی بوو گەشە کردنی زمانی عەرەبی، کە هاوولاتیەکانی شانازیان پێوە دەکردو موسلمانە تازەکان لە ناوچە فەتحرارەکاندا فێری دەبوون.

ئەمەش شتیکی نامۆ نییە، چونکە عەرەبی زمانی ئاین و دەولەتی تازەبوو.

ه - مێژوو:

سەبارەت بە زانستی مێژوو بایەخدانی زیاتر ڕوویکردە ژبانی پیغەمبەر ﷺ و هەوالی پیغەمبەرە پیشووەکان، سەعدی کۆری ئەبی وهققاص دەفەرمویت: "ئێمە منالەکانمان فێری بەسەر هاتی پیغەمبەر ﷺ دەکرد وەک چۆن سورتی قورئانمان فێردەکردن".^٥ بێگومان قورئانی پەرۆزیش پەڕهوانی ئاراستەیی ئەوێ کردوو کە گرنگی بە مێژوو بدەن لە ڕووی هیما جورا و جورەکانی و ئەو سودە زۆرانەیی لیۆر دەگرین لە بواری ڕوونکردنەوێ ڕووداوەکان و چەسپاندنی یاسای ھۆکارە کە بە تاییەت لە بابەتی دامەزراندنی دەولەتەکان و داروخانی شارستانیەکاندا.

بەلام زانیاریە مێژوویەکان زیاتر بەشیوەی زارەکی دەگوێزرانەو، چونکە نووسینی مێژوو لەم سەردەمەدا هێشتا دەستی پێنەکردبوو، تەنھا چەند دیمەنیک نەبیت لە سەردەمی پیغەمبەر ﷺ کە هاوولان لە نیو فەرموودەکاندا تۆماریان دەکرد.

ریواییەتیکی کۆنیش هەیه ئاماژەیی تیادایە کە عەلی کۆری ئەبوتالیب هانی وەهبی کۆری مۆنەببەیی داوێ کە شارەزایی مێژووی حیمەریەکان ببیت.^٦

(١) الخطیب: الجامع ٢: ٢٥.

(٢) المتقی الهیندی: کنز العمال ١٠: ٢٥٤.

(٣) هەمان سەرچاوە ١٠: ٢٥٢.

(٤) الخطیب: الجامع ٢: ٢٩.

(٥) ئەم سەرچاوەم لێ ونبوو و نەمتوانی پەیدای بکەم.

(٦) ابن هشام: کتاب التیجان ٨٢، وفؤاد سزکین: تاریخ التراث العربی ١: ٤٠٢.

لە راستیدا بۆیک زانیاریی میژوویی و بەلگەنامە نووسراپوون لەو سەردەمە وەکو نامەکانی پیغەمبەر ﷺ بۆ پادشاو سەرۆکی دەولەتەکان، ھەروەھا نامەی خەلیفە راشیدەکان بۆ سەرکردەکان لە گۆرەپانی جەنگ و بۆ فەرمانرەوای شارەکانیش، بەلام ئەم بەلگەنامە میریانە بێگومان لەناو بابەتەکانی فیرکردندا نەبوون، لەوانەش کەسانێکی دیاریکراو چاویان بیان کەوتیبت.

و - ڕەچەڵەکناسی:

ئەم زانستە موسلمانان لەسەردەمی جاھیلیەو وەرپانگرتبوو، بەلام کۆیان کردەو نووسیانەو، جگە لەوەش زانستیکی بلاویشبوو لە نۆوانیدا. گرنگی و بایەخدان بەئەم زانستە ھەر بەردەوام بوو لە سەردەمی پیغەمبەر ﷺ و خەلیفە راشیدەکان لەبەر ھەندێ پێویستی ئاینی و کۆمەڵایەتی و سەربازی و ئیداری، ھاوکات لەگەڵ ئەوێ ئیسلام ڕەگەزپەرستی ھۆزایەتی و شانازی کردن بە ڕەچەڵەکەو قەدەغە کرد، بەلام ئەم زانستە ھەر گرنگی خۆی لە دەستەدا، لەبەر ئەو بایەخە کە ھەیتەتی لە جێبەجێکردنی حوکمەکانی باری کەسایەتی وەکو ژنھێنان و شوکردن و میراتی، ھەروەھا بۆ ناسینی ڕەچەڵەکی فەرموودەناسەکان بۆ جیاکردنەوێ گێرەرەوانی، بۆ دابەشکردنی موچە، ڕێکخستنی سەربازی، چونکە ھۆز یەکەییەکی جەنگاوەر بوون، جگە لەوەی کە بنچینەیی ڕێکخستنی کۆمەڵایەتی و کارگێڕی بوو لە شارەکاندا، دەشکرێت دیوانە سەربازیەکان لە خەلافەتی عومەر (رەزای خۆی لیبێت) بە یەکەم نووسینەوێ گشتگیریی دابنێن بۆ نەژاد و ڕەچەڵەکەکان. لە فەرموودەیی راستیشوێ پیمان گەیشتوێ کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: "تعلّموا من انساکم ماتصلون بہ ارحامکم"،^١ واتە: ئەوێندە لە ڕەچەڵەکەکانتان فێربن کە پەییوێندی خزمایەتی لە نۆوان خۆتاندا بەجێ بهێنن.

(المجاظ)یش دەگێرێتوێ کە چوار دە نووسەر کتیبیان دەربارەیی ڕەچەڵەکناسی داناو زۆربەیان پیش ئیسلام ژیاون، یان لە سەرەتای ژیانیدا.^٢

ژمارەیک لە ھاوێلانیش بە شارەزایی لەم بوارەدا ناسراپوون، لەوانە ئەبویە کری صدیق (رەزای خۆی لیبێت).^٣ عومەری کوری خەتتاب (رەزای خۆی لیبێت)، داوای کردبوو لە سێ کەس لە

(١) الترمذی: السنن، کتاب البر ٤٩، و احمد: المسند ٣٧٤: ٢، الالبانی: سلسلۃ الاحادیث الصحیحۃ، رقم الحدیث ٢٧٦.

(٢) المجاظ: کتاب الحيوان ٣: ٢٠٩-٢٠٠، وفواد سزکین: تاریخ التراث العربی ١: ٤٠٣.

(٣) فواد سزکین: تاریخ التراث العربی ١: ٤٠٥.

رچه لکنسانی قوردهش که بریتیبوون له جویهیری کوری موتعیمو عه قیلی کوری ئه بوتالیب و مه خرده می کوری نه وفل (رهزای خویان لیبت) که هه لسن به دروستکردنی خشته یه که بۆ نه ژاده کان.^۱

ئینجا عه قیلی کوری ئه بوتالیب (رهزای خوی لیبت): "زانابوو به رچه له کی قوردهش و هه لویسته جوان و ناشرینه کانیان، خه لکیش ئه و زانیاریانه ی له مزگه وتی مه دینه لی و ده ده گرت"،^۲ به هه مان شیوه هه که می کوری حیزامیش رهزای خوی لیبت له هه مان بوارد به که سیکی شاره زاناسرابوو.^۳

ز - هه نراوه :

زۆریک له به لگه هه نراوه یه کان ئاماژه به وه ده کهن که هه زه کان گرنگیان داوه به نووسینی هه نراوه ی شاعیره کانیان، هه ندی له و هه زانه ش هه لده ستان به نووسینه وه ی هه والی جهنگه کانیان و رۆژه به ناوبانگه کانیان و ئه و شتانه ی که شانازیان پیوه ده کردو په ندو قسه نه سته قه کانیان.^۴

ئه وه ی سه رده می پیغه مبه رایه تی و راشیده کان سوودیان له هه نراوه رگرت بۆ تیگه یشتنی قورئان پیروزو لیكدانه وه ی ماناکانی، ئیبنو عه باس ده فهرموویت: "ئه گهر پرسیارم لیده کهن ده رباره ی عه ره بی بوونی قورئان، ئه و له هه نراوه بۆی بگه رین، چونکه هه نراوه تۆمارگه ی عه ره به".^۵

پیغه مبه ره خوایش ﷺ به خوی گوئی له هه نراوه بووه، ستایشی هه ندیکیشیانی کردووه، فهرموویه تی: "ان من الشعر حکمه"^۶ واته: هه ندی له و هه نراوه دانایه هه ره له سه رده می خویشیدا هه ندیک له شاعیرانی ئیسلام هه لکه وتن، وه کو: هه سسانی کوری سابیت و که عبی کوری مالیک و عه بدوللای کوری ره واحة، (رهزای خویان لیبت).

(۱) ابن سعد: الطبقات ۳: ۲۹۵-۲۹۹، والبلاذري: انساب الاشراف ۴۳۶-۴۳۷، والطبري: تاريخ الرسل والملوك ۱: ۲۷۵۰-

۲۷۵۲، وفؤاد سزکین: تاريخ التراث العربي ۱: ۴۰۴.

(۲) ابن حجر: الاصابة: ۵۳۲.

(۳) هه مان سه رچاوه ۲: ۱۱۳.

(۴) دكتور نصرالدين الاسد: مصادر الشعر الجاهل ۱۰۷-۱۲۳، ۱۶۵.

(۵) الخطيب: الجامع ۲: ۱۹۸.

(۶) البخاری: الصحيح: حديث رقم ۶۱۴۵.

ئىنجا غومەر رەزاي خۇلايىت، جىگايەكى دروست كىرەبو لە مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ بە بوتەيما دەناسرا، ئەيفەرموو، ھەركەسى دەيەوى ھۇنراو بلىت، يان دەنگى بەرز كاتەو بەبچىت بۆ ئەو جىگايە^۱ چۈنكە پىغەمبەر ﷺ نەھى كىرەو لە وتەنەو ھۇنراو لەناو مزگەوتدا.^۲ ئىبنو ئەفلەھىش دەلىت: "كۆتا كۆرەكانمان لەگەل زەيدى كۆرى سابىت ھۇنراومان تىادا گىرايەو"^۳.

س - چىرۆك ۋە سەرگۈزەشتە :

دەسپىكىردى لە كاتىكى زوۋەو بوو، چىرۆكخوئەكان رۆلىكى ئامۇزگار بىر كىردىان دەگىرا، ئەسۋەدى كۆرى سەرىي سەعدى شاعىر بوو، لە سەرەتاي ئىسلامىشەو چىرۆكخوئە بوو، ئەو يەكەم كەسبو چىرۆك بگىرەتەو لە مزگەوتى بەصرە^۴، تەمىمى دارىي داۋاي كىرە لە غومەرى كۆرى خەتتاب چىرۆك بگىرەتەو بەلام رىگەي پىنەدا، غومەرى كۆرى زورارەش چىرۆكى بۆ خەللى دەخوئەو لە مزگەوتى كوفە، لە ژيانى عەبدوللاي كۆرى مەسعود كە نارەزايى خۇي بەرانبەر گىرايەو چىرۆك دەرىي.^۵

عەلى كۆرى ئەبوتالىيىش بە ھەمان شىۋە نارازى بوو لە گىرايەو چىرۆك.^۶ لەلايەن ئەبويەھياو لە مزگەوتى كوفە، چۈنكە شارەزايى نەبوو لە ناسىخو مەنسوخدا، عەبدوللاي كۆرى غومەرىش ئەو رەت دەكاتەو كە چىرۆك گىرايەو ھەبويىت لە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ ۋە ئەبويەكرو عەمەر ۋە عوسمان، دەيفەرموو: ئەمە شىتلىكى داھىنراو لە پاش كۆزىنى عوسمان (رەزاي خۇي لىيىت).

ط - پەندە دانايى :

لە ئىسلامدا بىرلىكى زۆر خرايە سەر قەسە نەستەقو پەندى پىششىقانى عەرەبى سەردەمى جاھىلى، چۈنكە قورئانى پېرۆزو فەرمودەكانى پىغەمبەر ﷺ چەند پەندە داستانلىكى لە خۇگرتوۋە كە دواتر چەندىن دانراوى سەرىخۇي لەسەر نووسراو، بىگومان ئىمە ناتوانىن لىككەنەو

(۱) الخزاعى. تخرىج الدلالات السمعية ۱۳۰.

(۲) ھەمان سەرچاۋە ۱۲۹ ئەويش لە تىرمىزىيەو ۋە رىگرتوۋە.

(۳) الخطيب: الجامع ۲: ۱۳۱.

(۴) ابن حجر: الاصابة ۱: ۷۴.

(۵) السيوطي: تحذير الخواص ۵۹، ۶۰، ۶۱.

(۶) ابن الجوزى: نواسخ القرآن ۱۰۵-۱۰۹.

تیبونوخه لدوون بۆ واتای (الحکمة) وهریگرین له قورئاندا: (یؤتی الحکمة من یشاء)^۱ گوايه مه بهست لهو وشهيه فلهسهفه بیت، بهلکو ئەو وشهيه ئەوه دهگه ینیت که عه ره ب لیحالی بوون، چونکه قورئان به زمانی ئەوان دابه زیوه، ئەوانیش بهوه له (الحکمة) تیگه یشتوون، که بریتیه له تیگه یه شتنی قورئان و سوننهت پیکانه له کردار و گفتاردا.^۲

له راستیدا په ندو دانایی گرنیگه کی زۆری ههیه له په روه ردا، ده گێرینه وه عه لی کۆری ئەبو تالیب فەرموویه تی: (دلّه کانتان بجه سیننه وه به دانایی و قسه ی نهسته ق، چونکه دلّه کانیش وه کو لاشه بیزار ده بن).^۳

ا - پزیشکی:

پزیشکی گرنیگه کی به رچاوی پێدرا، پرو داهه کانی جیهاد و زۆری بریندار بوون هانده ریکی به هیژ بوو بۆ ئەو مه سه له یه، موسلمانان شاره زایی پزیشکی سه رده می جاهیلیان وهرگرتبوو، به ناوبانگترین پزیشکه کانی عه ره ب که ژیان تاکو سه ره له دانی ئیسلام، حاریسی کۆری کیله دی سه قه فی بوو،^۴ هه روه ها شه مه رده لی کۆری قوباسی که عبی نه جانی،^۵ زه مادی کۆری سه عله به ی نه زدیش هه ر خه ریکی پزیشکی بوو، سه فه ری کردوه لهو پێناوه نادا.^۶ پیغه مه به ری خوایش ﷺ پشتیوانیه کی گه وه ی کرد بۆ که له پووری پزیشکی جاهیلی وه کو ده رده که ویت له کتیه کانی پزیشکی، بیگومان ئەو زانسته گرنیگی زیاد کرد له سه رده می خه لیفه راشیده کانداه وه ی که زانیاریه کانی فارسی و رۆمانیه کان له بواری پزیشکیدا خزایه سه ری.

ک - نه ستیڕه ناسیی:

هه ر لهو سه رده مه وه بۆچوونیکی گومانای هه بوو به رانه ر ئەم زانسته، چونکه خوی گه وه نه بیت کهس غه یب نازانیت، ئینجا جادوو و قه شه یه تی و سه یرکردنی ته ستیڕه به هه ندی مه به سته وه، که ئەم شتانه بابوون له سه رده می جاهیلیدا، هه مووی به کاریگه ری بیروباوه ری ئیسلام پووجه ل

(۱) البقرة ۲۶۹.

(۲) الطبري: تفسير ۳: ۸۹، وابن عبد البر: جامع بيان العلم وفضله ۱.

(۳) الخطيب: الجامع ۲: ۱۲۹، وابن عبد البر: جامع بيان العلم وفضله ۱۰.

(۴) ابن حجر: الاصابة ۱: ۵۹۵.

(۵) همان سه رچاوه ۳: ۳۵۸.

(۶) همان سه رچاوه ۳: ۴۸۶.

بوویەو، لە فەرموودەیه کی پێغەمبەر ﷺ دا هاتوو "من اقتبس علماً من النجوم اقتبس شعبة من السحر زاد مازاد".^۱ واتە: هەر کەسێک زانستێک لە ڕێگەی ئەستێرەو وەرگرێت، بەشێکی لە جادوو وەرگرتوووە چەند زیاتر بکات زیاتر دەبێت. عەبدوللای کوری عەباس (رەزای خۆی لیبیت) دەفەرمووت "ئەو ئەبو جاد، کەسانێک هەن سەیری ئەستێرە دەکەن و دەنوسن، ئەبو جاد: ئەوانە بێبەش و هەناسە ساردن".^۲ بێگومان ئەستێرناسیی جۆریکە لە بانگەشەکردنی غەیبناسی، ئەوێ کە گواپە گەردوون و خولانەوێ کارێگەریان هەیە لەسەر چارەنووسی خەڵک و پاشەپۆزیان، هیچ پەيوەندیه کیشی نی یە بە گەردوونناسیەو، کە موسلمانان بایەخیان پێدا لە و بوارەدا زۆریان خستە سەر کە لەپووری مەزھابەتیی.

جیاوازی لە نێوان ئەم دوو زانستە ئاشکرا بوو لە سەردەمی پێغەمبەرەو و پاشیدەکانیش، عومەر (رەزای خۆی لیبیت) دەفەرمووت "لە ئەستێرەکانەو فیڕین چۆن ڕێگای خۆتان دەدۆزنەو لە تاریکی زەمەن و دەریادا و زیاتر مەزۆن".^۳

ل - رۆشنبیری و زمانە بیانیەکان:

حیجاز گۆشەگیر نەبوو لە جیهانی دەورو بەر لە باکوورو باشووردا، چونکە کۆمەڵگای مەککەیی بازراگانی گەشتی هەمیشەیی هەبوو لە زستان و هاویندا بۆ شام و یەمەن، ئەم گەشتانەش شارەزایی پێبەخشین، نەک هەر لە لایەنە ئابووریەکانەو، بەڵکو لە ڕووی رۆشنبیریەو، ئینجا کۆمەڵگای مەدینە ئاوارەیه کی زۆری تیا دا دەژیا لە هۆزە جوولەکەکان، کە زمانی عیبریان تیا دا بڵاوبوو، هەرەها تەورات و سەرگۆزەشتە ئاینی و میژووبی. هەندێ ئاماژە لێرەو لەویش هاتوو کە عەرەبەکان هەندێکیان زمانی عیبریان زانیو، لە ڕێگەی زاستیشەو پێمان گەشتوو کە وەرەقە کوری نەوفەل ئینجیلی بە هەردوو زمانی عەرەبی و عیبری دەنووسی.^۴

بەو گۆیەش هیچ ئاماژەیه ک لە سەرچاوەکاندا نەهاتوو دەربارە شارەزایی ئەنصارەکان بە زمانی عیبری، وا دەر دەکەوێت جوولەکەکان بەو زمانە قسەیان نەکردبێت لە ژبانی رۆژانەیاندا، ئەوانەش تەنھا زاناکانیان

(۱) ابن ماجه: السنن ۱: ۱۲۲۸ حدیث رقم ۳۷۲۶ و اسناده یرقی الی الحسن فضیف عبید الا خنس صدوق یحطی.

(۲) ابن سحنون: کتاب آداب المعلمین ۶۲.

(۳) ابن عبد البر: جامع بیان العلم وفضله ۳۸- ۳۹.

(۴) البخاری: الصحيح: کتاب بد الوحي ۲: ۲۱۴، و مسلم: الصحيح، کتاب الایمان ۲۵۲، و الترمذی: الجامع، کتاب الاستئذان و الادب عن رسول الله ﷺ، باب فی تعلیم السریانیة.

عمریان زانیبیت، بویه پیویستی می نهوه پهیدا بوو که ههندیک له موسلمانان له شاری مه دینه فیږی نهو زمانه بن، زهیدی کوری سابیت (رهزای خوی لیبیت) دهه رموویت "که پیغه مبهري خوا ﷺ هاته مه دینه پیی وتم: خوت فیږی ته ورات بکه، سویند به خوا دلشایم نی یه له جووله که کان بهرانه بهر قورئان، ده لیت: تیت مشیش له که متر له مانگیکدا فیږی بووم".^۱

به هه مان شیوه زهید خوی فیږی سریانی کرد، تیت ولامی نهو نوسراوانه ی ددهایه وه که بو پیغه مبهري (ﷺ) ده هات و ولامه که شی دهنارده وه^۲ بهو زمانه، جگه له زهیدیش عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص (رهزای خوی لیبیت) فیږی سریانی بوو^۳ له راستیدا ته نها زهید له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ چهند زمانیکی ده زانی، خوزاعی ده گپیته وه که زهید: "نوسراوه کانی بو پاشاکان دهنوسی و ولامیشی دهنوسی وه له خزمه تی پیغه مبهردا ﷺ، وهرگیږی پیغه مبهريش بوو به فارسی و قیبتی و حبه شی، ثم زمانانه له مه دینه فیږیان بوو لهو خه لکانه وه که قسه یان پیده کرد".^۴

سه باره ت به که له پووری نوسراو بهو زمانه، هه ندی نوسخه ی ته ورات ده سته ده ویت له ناوچه فه تحکراوه کاند.^۵

عه بدوللای کوری عه مری کوری عاصیش هه ندی نوسراوی ته هلی کیتابی له لاهو، لیشی خوینده وه.^۶ زوره شیانی له جهنگی یه رموکدا به ده سته ینابوو ته ویش باسی نهو شته شاروانه ی ده کرد که تیایدا ده یخوینده وه، ته نانه ت هه ندیک له هاوړیکانی بیان دهوت قسه مان بو بکه له زاری پیغه مبهري ﷺ نهک لهو لاپه رانه وه.^۷ نهوهوره یره ییش ناوهرۆکی ته وراتی ده زانی

(۱) احمد: المسند: ۵: ۱۸۶، و ابو داود: السنن: ۴: ۶۰: حدیث رقم ۳۶۴۵ و الترمذی السنن: ۱: ۶۷ حدیث رقم ۲۷۱، وابن سعد: الطبقات: ۲: ۳۵۸ و الحاکم: المستدرک: ۱: ۷۵، الالبانی: سلسلة الاحادیث الصحیحة: ۲: ۱۵۶ حدیث رقم ۱۸۷، وابن حجر: فتح الباری: ۱۳: ۱۸۵ حدیث رقم ۷۱۹۵ معلقا.

(۲) الترمذی: الجامع کتاب الا ستئذان ۲۲، وابن سعد: الطبقات: ۲: ۳۵۸، و الحاکم: المستدرک: ۳: ۴۲۲، و ابن حجر: الإصابة: ۲: ۵۹۴، وابن عبد البر: الاستیعاب: ۱: ۱۹۴، و الالبانی: سلسلة الاحادیث الصحیحة: ۲: ۱۵۵.

(۳) ابن سعد: الطبقات: ۷: ۴۹۵.

(۴) الخزاعي تخريج الدلالات السمعية: ۲۰۸

(۵) ابن حجر: الإصابة: ۳: ۴۹۶.

(۶) الذهبي: تذكرة الحفاظ: ۴۲، والذهبي: سير أعلام النبلاء: ۳: ۵۴، وأحمد بن حنبل: المسند: ۲: ۱۹۵.

(۷) ابن حجر: المسند: ۲: ۱۹۵.

ئەگەرچی نەیشیخویندبووبەو، ئەو لە ڕێگای ئەو کەسانەو کە خویندبوویانەو زانیاریەکانی وەرگرتبوو.^١

پیاویکیش لە کووفە کتیبی دانیالی دەرکرد، ئێتر خەلکی ناپەزایان دەربری کتیبیکی تر لە گەڵ قورئاندا هەبێت.^٢

پێغەمبەری خوا ﷺ و خەلیفە راشیدهکان (رەزای خویان لیبێت) قەڵس دەبوون بەوێی کە قورئان و سوننەت بەرەبەرەکانی بکریت بە کەلهپووری ئاینی کۆن، چونکە گرنگیدان ڕووەو ئەو دەچوو کە بایەخ بە تیگەیهشتنی ئیسلام بدریت پێش ڕۆشنیریەکانی تر.

جاریکیان نوسخەیهکی تەوراتیان بۆ عومەری کوری خەتتاب هێنا (رەزای خوی لیبێت)، ئەویش وتی: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو نوسخەیهکی تەوراتە، ئێتر ئەو بێدەنگ بوو، عومەر بینی ڕوومەتی پێغەمبەر ﷺ دەگۆرێت، ئەبویە کر فەرمووی: ئەی لە باری دایکت بچوای عومەر، نابینی ڕوومەتی پێغەمبەری خوا ﷺ چۆن گۆرا؟ عومەر وتی: پەنا ئەگرم بە خوا لە توورەبی خوا و پێغەمبەرە کە، ئەی پەرەردگار تۆ خوامانی، ئیسلام ئاینمانە موحەممەد پێغەمبەرمانە. ئەوجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی سویند بەو کەسە گیانی موحەممەدی بە دەستە، ئەگەر موسا دەرکەوێت، شوینی بکەون و من بە جێبهێڵن ڕێگای راست و ن دەکەن، ئەگەریش موسا لە ژياندا بوایە و فریای پێغەمبەراییەتیم بکەوتبا شوینم دەکەوت.^٣

هەرەها جابری کوری عەبدوللا دەفەرموویت، کاتێک عومەر تەوراتە کە هینایە خزمەتی پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: "امتهوكون انتم كما تهوكت اليهود والنصارى؟" یعنی: أمتهوكون أنتم في الإسلام فتلجأون الى الاخذ من سواه؟ ثم قال: لقد جئتكم بها بيضاء نقية، ولو كان موسى حيا ما وسعه الا اتباعي".^٤ واتە: ئایا ئیوه سەر لیشتیوان وەکو جوولە کەو گاوردەکان تاكو پەنا بەرنە بەرشتی تر، ئەمجا فەرمووی: "ئاینیکی سپی و پاکم بۆتان هیناوه، ئەگەر موسایش لە ژياندا بوایە هیچ ڕێگەچارەیهکی نەبوو ئەو نەبێت شوینم بکەوێت.

(١) المصدر نفسه ٧: ٤٤٠.

(٢) الخطيب: تقييد العلم ٥٦-٥٧.

(٣) رواه الدارمي: السنن ١ : ١١٥-١١٦، و اخرجه ابن حبان: الصحيح.

(٤) رواه احمد: المسند، والبيهقي: شعب الايمان، من طرق يؤيد بعضها بعضاً.

په یوه ندى موسلمانان زیادى كرد به سه رچاوه دى رؤشنیری په بیانیه کانه وه له سه رده مى راشیدیہ کاند، چونکه شاره تازه کان لاپه رده و له بهر گپړاوى زورى تیا دا بوو له که له پوړى ثاینى کون، به لام هم می شه زور وریا بووه، بویه بلا و بوونه وه دى تهو جوړه لاپه رده و پیر و باوه رانه قه ده غه کړد بوو، نامانجی ده و له تیش تهو ده بوو کومه لگا فته تحکراوه کان رهنګ بکات به رؤشنیری ئیسلامى و بیرو باوه رپى ئیسلامى نوی بیته وه دى چه مکه کانى تی که له یه کترى بن.

خالی دى کورى عه رفته ده لیت: له لای عومهر دانیشتبوم (ره زای خوى لیبت) کاتیک پیاو یکیان له عه بدولقه یس هی تابه خزمه تی، عومهر پتی فهرموو: تو فلانى کورى فلانى عه بدى نیت؟ وتی: به لى. تهو جا به داریک له پیاه که دى دا، وتی: من چیم کردوه تهى ته میرى پرواداران؟ عومهر پتی فهرموو دانیشه و ته م تابه تانه دى به سه ردا خوینده وه (بسم الله الرحمن الرحيم. الر ت لك آیات ال کتاب المبین * انا انزلناه قرآنا عربیاً لعلکم تعقلون * نحن نقص علیك احسن القصص بما اوحینا الیک هذا القرآن وان کنت من قبله لمن الغافلین)^۱ تا تابه تی (لمن الغافلین) سى جار بوى خوینده وه سى جاریش لیدا، پیاه که وتی: چیم کردوه تهى ته میرى پرواداران؟ عومهر فهرمووى تو له بهر کتیبى دانیالت گرتو وه ته وه؟ وتی: ههر فرمانیکم پیده که دى ملکه چم. فهرمووى بیان سپړه وه به ناوى گهرم و خورى سپى، دواى نه خوت بیخوینه وه نه فیرى که سیشى بکه، ته گهر پیم بگت جاریکى دى خوینده وه تابه یان به که سى ترت وتو وه ته وه به سزا به هیلاکت ده به م. دواى ته وه عومهر (ره زای خوى لیبت) به سه ر هاته که دى خوى له که له پیغه مبه ر ﷺ بو گپړایه وه کاتیک ته وراته که دى برده خزمه تی.^۲ پیغه مبه رى خوا ﷺ، له پاش تهویش خلیفه راشیده کان (ره زای خوى لیبت) له سه ر هتای ئیسلامدا ریگه یان به موسلمانان نه ده دا له کتیبه کانى تری که له پوړى ثاینى هیچ وهر بگرن، چونکه ئیسلام به شه ریعه تیکی روون و پاراو له هه موو شیرک و گومانیک بویان هاتوه، پاریز راویشه له گورین و لادان، هیچ پیویستیه کی نیه به ثاین و بیر باوه رى تر، ته م وریایه له ده ستاو ده سترکردنى کتیبه ثاینیه کونه کان کاریکى پیویست بوو بو پاراستنى بیرو که دى ئیسلامى و جیگړه وونى تیروانینى ئیسلامى. به لام کاتیک ئیسلام چه سپا له پرووى بیرو باوه ر و شه ریعت و

(۱) (یوسف: ۱-۳)

(۲) اورده الهیثمى: جمع الزوائد ۱: ۱۸۲، وقال: رواه ابو یعلی وفیه عبدالرحمن بن اسحاق الواسطی ضعفه احمد و جماعة واورده البوصیری: اتحاف الخیرة ۲: ۱۳۷، وابن حجر: المطالب العالیة ۴: ۲۸.

رېبازی ژيان، هەروەها پێوەرە ئەندێشەیی و ڕەوشتەکانی ئاشکرا بوو لە بیرو هۆشی خەڵکدا ئەوجا کرانەووە بە رووی ڕۆشنایی و ئایینی نەتەووەکانو بیروباوەرەکانیاندا بە شیوازیکی ڕەخنەگرانەووە هەلسینگینەر لە بیرکردنەووەدا، بەم شیوەش کتیبەکانی لیکولینەووە بە وردیی لە نێو ئاینەکاندا پەیدا بوو، کە خۆی لە کتیبی فیرقەکاندا دەبینیەووە کە هەندیکیان لە نووسینی بەغدادیی و ئیبنو حەزم و شەرستانیە .

